

Masoto Japánból, 2006, állati húsok, formaldehid, üveg, 30x15x20 cm

GALÉRIA: SZÖLLŐSI GÉZA

PROJECT AFFAIR

Szöllösi Géza a legszerencsésebb alkotók közé tartozik, mert elmondhatja magáról, hogy folyamatosan lebeg a kortárs képzőművészet szellemi erőterében – és távolról sem a súlytalanság állapotában. Készen áll arra, hogy bármelyik pillanatban egy olyan ötlettel álljon elő, ami rögtön beépül a központi idegrendszerünkbe és felkavarja az elhaltak vélt neuronokat. Persze a gravitációnak hosszú távon nem illik fittyet hányni különösen egy vizuálisan földhözragadt közegben, de Szöllösi túl van már azon, ami illendő vagy kívánatos, az ő bestáriuma nem vár meghívásra. Egyedül ez a dacos levitáció a megfelelő pozíció, amelyben elkerülhető minden kategorizáló bélyeg és műfaji korlát; csak így lehet végig autonómnak lenni és közben nagyköltségvetésű díjnyertes játékfilmnek látványt kreálni, vagy szerkeszteni egy dinamikus kibontakozó, úttörő irodalmi magazint. Akár csak egy mutációra képes sejt, amelynek egyetlen dolga, hogy átörökítse genetikai információját a jövő számára, Szöllösi kellő empátiával felvértézve mindig hasonulni tud a feladathoz, miközben sajátos üzenete ugyanaz marad.

Mondhatnánk, hogy itt a forma csak álca, a lényeg a gondolat – ilyen szempontból Szöllösi van annyira posztkoncept, mint Damien Hirst, de ő kiveszi Hirst félbevágott disznóját a formalinból, hogy embert formázó hússzobrot készítsen belőle. Ily módon szimulacionista is, de ő fogja Jeff Koons lufi-nyusziját és – csavarva még egyet a művészet Möbiusz-szalagján – elkészíti valódi nyúlból, laza gesztussal zárva be azt a szemiotikai kört, amit másoknak nem volt ideje vagy bátorsága megtenni.

A példákban is látszik, Szöllösi úgy gondolkodik, ahogy az agyunk álmodik, mozgatórugója a szabad asszociációs mező, ahol a mindannyiunk által ismert motívumok, panelek és loopok egy olyan renddé állnak össze, amely egyedül az abszurd esztétikájának engedelmessé válik, mégis többet árul el mindennapjaink konfliktusairól, mint hinnénk. A képregény-formába ágyazott fényképeket is csak látszólag töredékesek: valójában mindent elmondanak a kiszolgáltatottságról, frusztrációról, idegenségről, unalomról, vagyis mindarról, amit álságosan csak kapcsolatnak hívunk.

A lényeg a szituáció rettenete, ezért teljesen mindegy, hogy kicsoda G, akinek egy főiskolai végzős lepustult miliójában lezajló újjászületéséből éppen a reneszánsz isteni gondviselése hiányzik. Szöllösi Géza precízen előkészített és professzionálisan előadott kegyetlen színháza nem nélkülözi rendezőjének kamaszos türelmetlenségét és gyermeki intuícióját, amelyek elengedhetetlen erények ahhoz, hogy élvezetes módon valóra válthassuk a legszörnyűbb rémálmainkat.

Györfly László,
képzőművész

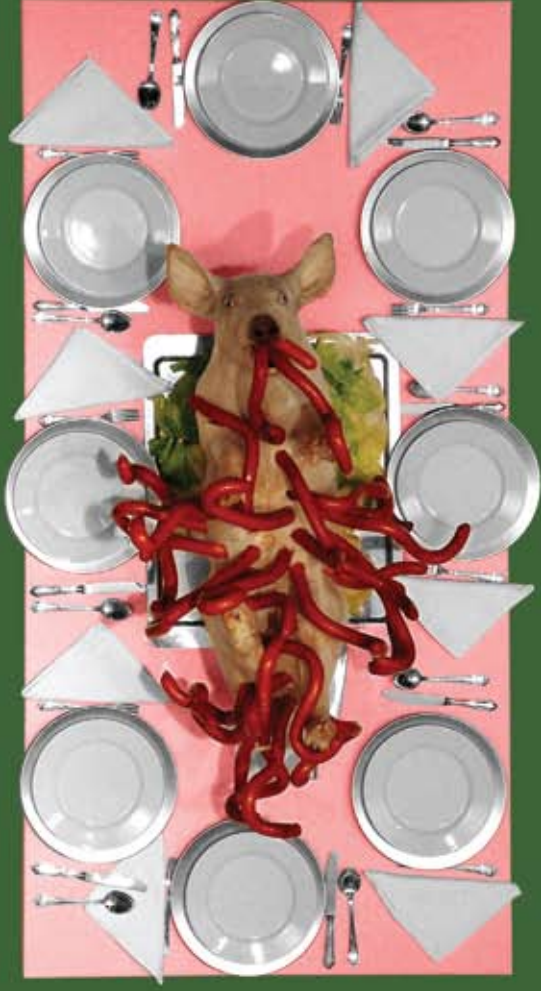

Homo oral, 2006, állati húsok, formaldehid, üveg, 45x30x20 cm

Hetero genital IV., 2007, állati húsok, formaldehid, üveg, 45x20x30 cm

Disznó díszónak farkasa, 2005, állati bőrok

Hörcsögök vs Mókusok, 2006, állati bőrok

Kígyó malacot evett, 2006, állati bőrok

Nyúl nyúlból, 2007, nyúl

Szocialista graffití, digitális print

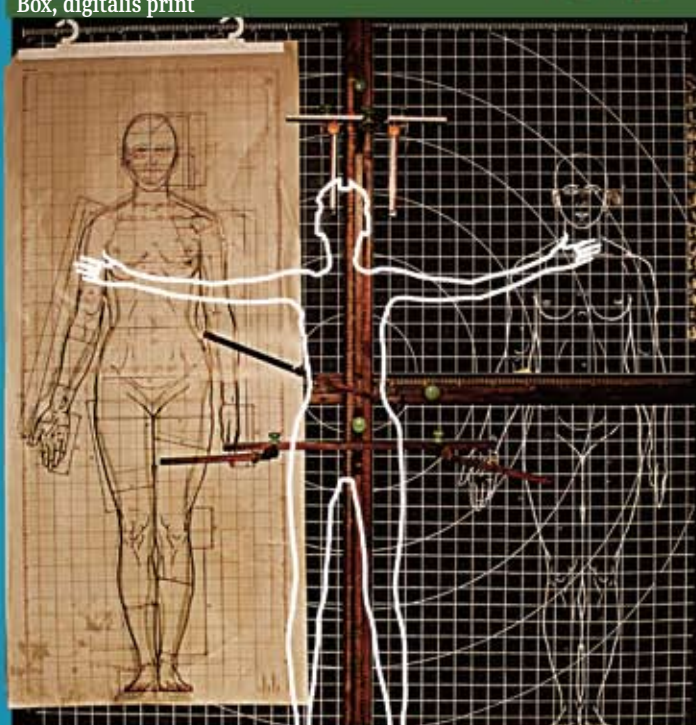
MAN 1960-ból, digitális print

Box, digitális print

Botti Cel Li: Kínai Vénusz, digitális print

Általános nómérotábla, fa, réz, 220x220 cm

Légymintás tapéta, digitális print